

[Annelise Gottfredsen]

aldrig vil opstå. Skulle det ske, så formoder jeg, at man vil formå at administrere denne bemyndigelse på en måde, der er til mindst muligt besvær for den tilstedeværende ekspertise.

Der har været bred opbakning bag ønsket om en frivillig aftale. Tilslutningen til denne lovgivning beror netop på dette forhold, og vi formoder derfor, at ministeren vil forstå at administrere denne lovgivning i overensstemmelse med dette faktum.

Maisted (FP):

Det er ynkeligt at høre venstre og konservative støtte et sådant lovforslag med den begrundelse, at der er tale om en frivillig aftale. Sandheden er en helt anden, nemlig at regeringen har stillet A. P. Møller over for det ultimatum, at hvis de ikke gik med til den aftale, der forelå, så ville regeringen beskatte dem fra vid og sans. Derfor er det logisk, at A. P. Møller har sagt: vi bliver nødt til at acceptere denne aftale; samtidig er vi sikret, at der kommer generelle skatteregler på dette område, som altså kommer til at omfatte flere end A. P. Møller. Det er sandheden om denne såkaldt frivillige aftale.

Det vigtigste indslag, der burde have været i dette lovforslag, eksisterer ikke endnu, netop skattereglerne. Tværtimod ved vi, at ministeren – det kan selvfølgelig ikke undre nogen – vil styrke et statselskab og vil bruge forlods af de midler, der er i overskud fra Nordsøolien, til at opbygge dette statselskab. Dernæst kommer en gang til efteråret en skattelovgivning, hvorefter man kan tilgodese befolkningen med det, der måtte blive tilbage. Det er rendyrket socialisme, og selvfølgelig kan fremskridtspartiet ikke medvirke til noget sådant.

Vi har stillet en række ændringsforslag. Jeg er selvfølgelig ikke så naiv, efter at have læst betænkningens bidraget, at jeg tror, de bliver vedtaget, men jeg er dog glad for, at fru Annelise Gottfredsen har observeret, at hvis de blev vedtaget, så var det det samme som, at dette lovforslag blev sat ud af kraft.

Vi vil støtte SFs ændringsforslag, som netop prøver på at give nogen bemyndigelse til folketinget, når der skal tages beslutning om, hvem der skal have de nye koncessioner. Det er, fordi vi overhovedet ikke har tillid til energiministerens.

Vi vil gerne have § 6 til helt at udgå, fordi her har man indbygget en tys-tys-regel, sådan at befolkningen overhovedet ikke må få at vide, hvad der skal foregå på dette område. Der er tavshedspligt for de folketingsmedlemmer, der sidder i energipolitisk udvalg. Man har altså ikke engang ret til at oplyse befolkningen om, hvad deres midler bliver anvendt til, hvad den smule overskud, som D.O.N.G. ikke har brugt, skal gå til. Det er simpelt hen så groft, at det er ufatteligt, at man kan samle et folketingsflertal for en sådan paragraf.

Vi håber selvfølgelig, at der er flere end fremskridtspartiet, der vil stemme for vores stillede ændringsforslag, men som sagt støtter vi det ene ændringsforslag af SF og går imod de andre ændringsforslag, der går ud på at styrke det statslige element i denne lovgivning.

Kålnæs (SF):

Det lovforslag, vi har til behandling her, forslag til en ny undergrundslov, er et af de væsentligste lovforslag, vi har haft til behandling i denne folketingsssamling. Det drejer sig om at sikre udnyttelsen af den danske undergrunds ressourcer, både de energimæssige og vores ressourcer af andre råstoffer. Det er helt afgørende, at vi får en ny lov, der drejer sig om udnyttelsen af undergrundens ressourcer, for den lov, vi har, er fra 1950 og er totalt forældet.

Det lovforslag, der ligger her, er en meget vid rammelov. Det betyder, at der bliver givet en masse beføjelser til ministeren. Der kan efter det lovforslag, der ligger her, blive givet nogle vældig gode bevillinger, som vi fuldt ud kan tilslutte os i deres indhold. Men der kan også gives nogle bevillinger, som meget minder om den bevilling, A. P. Møller har i dag. Der er altså virkelig et meget bredt spillerum efter det lovforslag, der ligger her.

Derfor er det afgørende med den parlamentariske kontrol. Det er meget store energiresourcer, det drejer sig om, og derfor er folketingets kontrol med, hvad der sker, helt afgørende. Der er selvfølgelig den risiko – og det er måske endda sandsynligt – at A. P. Møller har sat sig på eller når at sætte sig på de fleste af vores ressourcer af olie og gas, men vi kan altså ikke udelukke, at der bliver en del, som skal eftersøges efter reglerne i